

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi T. Ł.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w L. z dnia 22 lipca 2002 r. sygn. akt VI GNc (...) [WSC (...)] w sprawie z powództwa "A(...)" Spółki z o.o. w W.

przeciwko T. Ł.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 listopada 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w L. z dnia 22 lipca 2002 r. [sygn. akt VI GNc (...)] pozwany T. Ł. zakwestionował skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniesiona skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest niedopuszczalna z wielu przyczyn. W szczególności nie spełnia wymagania określonego w art. 87¹ § 1 k.p.c., a także art. 424⁶ § 1 k.p.c.

Zgodnie bowiem z art. 424⁶ § 1 k.p.c. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch lat od dnia jego uprawomocnienia się. Zaskarżony nakaz zapłaty stał się prawomocny z dniem 3 września 2002 r. Pozwany T. Ł. wniósł skargę o

stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia dnia 5 kwietnia 2008 r., a więc po upływie terminu określonego w art. 424⁶ § 1 k.p.c.

Z kolei zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje obligatoryjne zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Wymaganie to ma charakter konstrukcyjny, w związku z czym skarga wniesiona osobiście przez stronę niebędącą sędzią, prokuratorem, notariuszem, profesorem lub doktorem habilitowanym nauk prawnych, adwokatem, radcą prawnym, radcą Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa (art. 87¹ § 2 k.p.c.) jest dotknięta tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych (art. 130 k.p.c.) i podlega odrzuceniu a *limine*. Wniesiona skarga sporządzona i wniesiona została osobiście przez pozwanego, a zatem bez zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego.

Z przedstawionych przyczyn skarga jest niedopuszczalna. W konsekwencji należało ją odrzucić (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).